

La Masia Freixa de Terrassa

© Ajuntament de Terrassa. Regidoria de Comerç i Turisme

Mireia Freixa
Catedràtica d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona
mireia.freixa@ub.edu

Es difícil fixar una data que designi amb precisió el centenari de la Masia Freixa. És una casa amb més de cent anys d'història i que es va construir en diverses etapes. L'any 1910 seria la data en què es va fer la segona reforma que va completar la seva imatge més popular, l'edifici modernista de bells arcs parabòlics acabat amb una torre que sembla un minaret.

En origen, la Masia Freixa era una fàbrica que l'empresa Freixa i Sans va decidir construir en una zona aleshores allunyada del centre de la ciutat. No hem trobat a l'arxiu històric de Terrassa el permís d'obres per a aquesta obra, només hi ha la sol·licitud per a la construcció dels pavellons de porteria i les cotxeres, datada el 18 de desembre de 1899. La nau deuria ser de la mateixa època. Era una senzilla edificació de planta rectangular amb coberta a dues aigües sobre encavallades de fusta. La fàbrica estava al mig d'una gran parcel·la de terreny, massa gran per a una indústria, i aquest fet podria tenir una explicació: permetria excavar mines per a l'obtenció de l'aigua tan necessària per a la fabricació del tèxtil com escassa a la ciutat.

Potser mai no va funcionar com a fàbrica, i l'any 1905 Josep Freixa i Argemí, un dels socis de l'empresa, va decidir reconvertir-la en l'habitatge familiar, i va encarregar el projecte a Lluís Muncunill. Aquest

L'any 1910 es va fer la segona reforma que va completar la seva imatge més popular

arquitecte, originari de la ciutat de Manresa, havia acabat els estudis d'arquitectura l'any 1891 i, tot seguit, s'havia instal·lat a Terrassa, on es va convertir en el més prolífic arquitecte que mai ha tingut la ciutat. Tenia un profund coneixement de les modernes tècniques constructives, però també dels sistemes tradicionals, l'ús del maó i de la volta catalana o "de maó de pla".

© Anxelu Jordá Freixa Martín-Fernández

Main entrance to the Masia. Period photo, 1909
Entrada principal de la Masia. Foto d'època, 1909

The minaret-like tower
La torre, amb estructura de minaret

Masia Freixa, Terrassa

Mireia Freixa
Professor of History of Art, Universitat de Barcelona
mireia.freixa@ub.edu

It is hard to set a precise date for the centenary of Masia Freixa for it has over a hundred years of history behind it and was built in several stages. The second remodelling in 1910 gave the building its present striking appearance – a Modernista construction with beautiful parabolic arches crowned with a tower resembling a minaret.

Masia Freixa was originally a textile factory built by the firm of Freixa i Sans in an area that was then some distance from the town. Although it has not been possible to find the building permit for the factory in the Terrassa municipal archives, the application for the construction of the gatehouse and coach house, dated 18 December 1899, has been preserved. The main body of the building probably dates from the same period. It was a simple construction with a rectangular ground plan, covered with a pitched roof resting on wooden rafters. The building was set in the middle of a plot of land that was too large for a single factory, but the intention might have been to dig wells, since water was so essential for textile manufacturing but so scarce in the town.

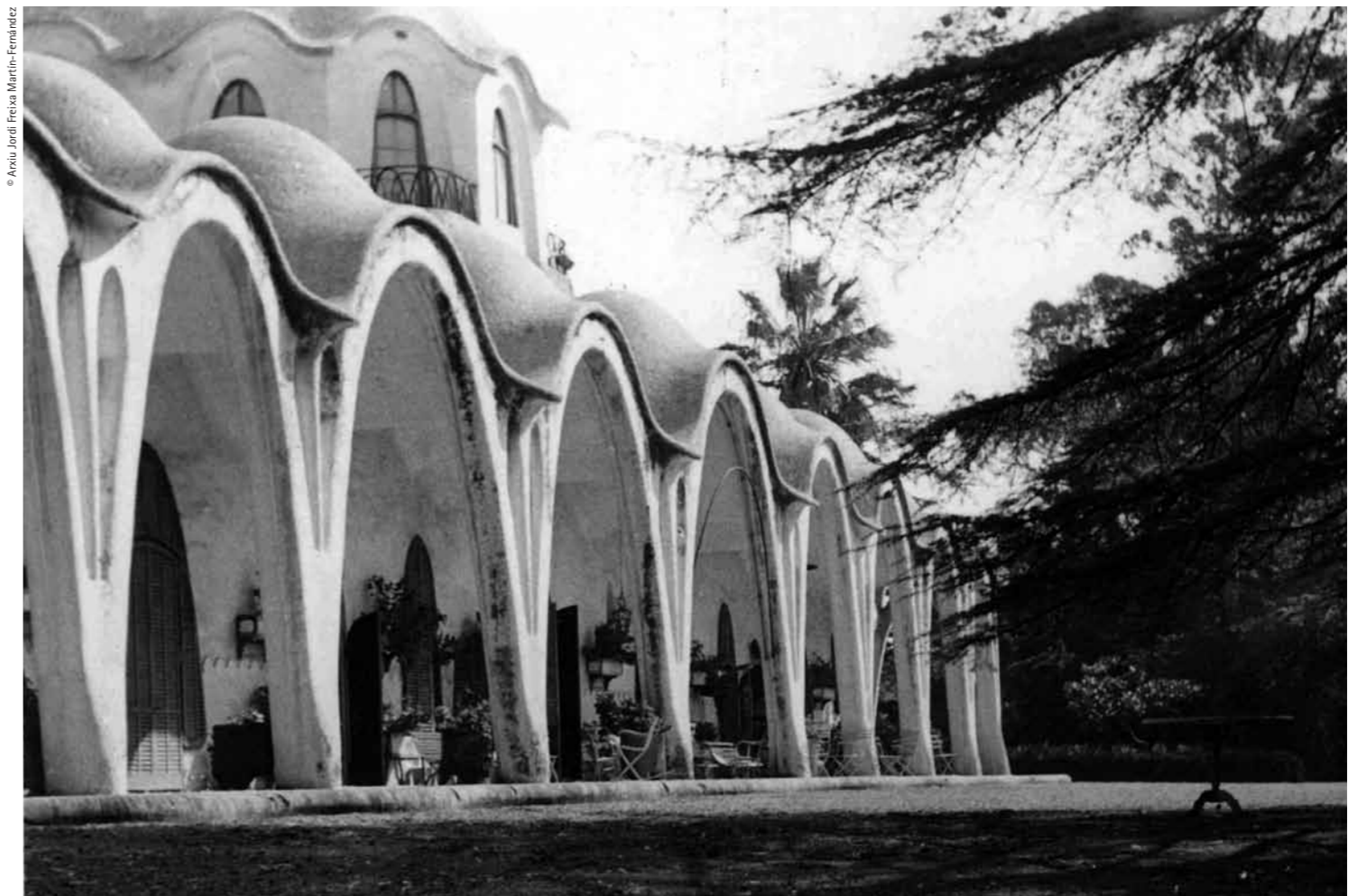
It may possibly never have been used as a factory. In 1905, Josep Freixa i Argemí, one of the partners in the business, decided to turn it into the family home. He commissioned the architect Lluís Muncunill, from Manresa, who had completed his studies in 1891 and had immediately moved to Terrassa, where he became one of the most prolific architects the town has ever known.

The second remodelling in 1910 gave the building its present striking appearance

He had a profound understanding of modern building methods but also of traditional techniques, especially the use of brick and of the typical Catalan brick-vaulted ceiling known as *maó de pla*.

The date on which the conversion work commenced has always been considered as 1907, but we have recently found the invoices for the works and the first mason's bills are dated early January 1906, indicating that the plans must have been drawn up the previous year. Muncunill designed a structure that would enclose the whole of the original building. He made use of the double walls to insert sliding windows, and a complex

© Anxelu Jordá Freixa Martín-Fernández

Exterior view of the parabolic arches forming the veranda. Period photo, 1950 / Façana dels arcs parabòlics amb porxo longitudinal. Foto d'època, 1950

© Ajuntament de Terrassa, Regidoria de Comerç i Turisme

Staircase inside the tower
Escala interior de la torre minaret

Sempre havíem situat la data de l'inici de la reforma cap al 1907, però darrerament hem trobat els comprovants de la facturació de les obres i les primeres minuts de paleta daten d'inicis de gener de 1906, la qual cosa vol dir que l'elaboració del projecte ha de ser de l'any anterior. Muncunill va preveure una estructura que recobria totalment l'antiga construcció. El doble mur s'aprofitava per integrar les finestres corredisses i una complexa estructura de voltes de maó de pla recobria unes golfes que mantenien l'estructura i, fins i tot, les teules de l'antiga coberta.

Seguint la disposició de l'antiga fàbrica, presenta una planta rectangular, i al bell mig s'hi va situar l'accés a través d'un ampli vestíbul. Cap a l'est es situaven els dormitoris i a l'oest, les zones d'estar i les cuines. L'exterior es caracteritza pel mur blanc que contrasta amb les cobertes de ciment gris amb

© Ajuntament de Terrassa, Regidoria de Comerç i Turisme

View of the roof
Vista de la teulada

incrustacions de petits vidres i per la gran galeria d'arcs parabòlics que s'obre orientada al sud. El 1909, la revista *Arquitectura y Construcción* va dedicar-li un reportatge fotogràfic que ens permet apreciar que la construcció ja estava completament acabada i amb els interiors moblats.

Potser el nou habitatge no oferia les comoditats ni l'amplitud que necessitava una gran família i el personal de servei i aquest mateix any es va emprendre una nova reforma. Sobre el cos central de l'edifici s'hi va afegir un doble pis per als serveis, i al passadís dels dormitoris s'hi va adjuntar una gran tribuna flanquejada per una torre. El 1910 ja gaudia de la imatge actual. La casa va ser emprada com a habitatge fins que va ser adquirida el 1958 pel municipi, que reconverteix l'edifici, primer, en Escola Municipal de Música, i ara acull els serveis de Turisme de la ciutat. El jardí, lamentablement molt mutilat, és ara un parc obert al públic.

Aquest seria un petit resum de la història de la construcció de la casa, però ens podem preguntar per què se li va donar el nom de *masia*, essent una casa que no tenia un origen rural, sinó tot al contrari, era la reconversió d'una fàbrica. L'explicació ens la podria donar el caràcter del promotor, un industrial d'adscripció catalanista que potser, amb aquest nom, volia evocar l'origen rural de la burgesia industrial catalana. www.terrassa.org

www.terrassa.org

© Ajuntament de Terrassa, Regidoria de Comerç i Turisme

Corridor running the full length of the building
Passadís longitudinal que recorre l'interior de l'edifici

© Ajuntament de Terrassa, Regidoria de Comerç i Turisme

The veranda / Porxo

arrangement of shallow brick vaults covered the loft that supported the structure and the tiles of the original roof.

The layout follows that of the old factory, with a rectangular ground plan in the middle of which are the main door and spacious entrance hall. The bedrooms are on the east side, and the reception rooms and kitchens on the west. Outside, the white walls contrast with the grey cement roofs dotted with small windows, while the most notable feature is the long veranda formed of parabolic arches on the south side. In 1909, the journal *Arquitectura y Construcción* published an article on the building with photographs of the finished construction and the furnishings inside.

Perhaps the new house did not offer the comfort or space required by a large family and its domestic servants, and consequently further work was undertaken that same year. A second

floor was added over the central section, for housing the servants, and along the bedroom corridor a large gallery was built, flanked by a tower. By 1910, the building had the appearance it has today. The house was used as a private home until it was acquired in 1958 by the Town Council, which converted it first into the Municipal School of Music and later into the Tourist Office. The gardens, which unfortunately were very dilapidated, are now a public park.

This brief history of the construction of the house leaves us with the question of why the name *Masia* (meaning a farmhouse) should have been given to a house that had no rural origins but on the contrary was a converted factory. The explanation could lie in the character of the developer, an industrialist and Catalan nationalist, who perhaps wanted the name to evoke the rural roots of Catalonia's industrial bourgeoisie. www.terrassa.org

www.terrassa.org